

یک عامل تشدیدکننده خطر پارکینسون

پزشکان تاکید دارند که شناسایی عوامل خطر بیماری پارکینسون (PD) برای تشخیص زودهنگام آن امری ضروری است.

پزشکان تاکید دارند که شناسایی عوامل خطر بیماری پارکینسون (PD) برای تشخیص زودهنگام آن امری ضروری است. به گزارش ایسنا به نقل از «مدیکال اکسپرس»، مدت هاست که ارتباط بیماری پارکینسون و بوکس مشخص شده است. همچنین متخصصان می گویند که ضربه های وارده به سر در فوتبال نیز می تواند عوارض عصبی طولانی مدتی مانند «آنسفالوپاتی مزمن جراحی» (CTE) داشته باشد. با این حال پیش تر مطالعات صورت گرفته در رابطه با ارتباط فوتبال بازی کردن با خطر ابتلا به این عارضه عصبی، محدود بوده است.

این بار در بزرگترین مطالعه برای توصیف ارتباط بین فوتبال بازی کردن و احتمال ابتلا به بیماری پارکینسون، متخصصان دریافتند که برخی حرکات آسیب زا در فوتبال، ۶۱ درصد خطر ابتلا به این بیماری را افزایش می دهد. متخصصان در این مطالعه ۱۸۷۵ نفر را مورد بررسی قرار دادند.

در عین حال داده ها نشان داد بازیکنانی که در فوتبال حرفه ای هستند و در سطوح بالاتری از مسابقات بازی می کنند، احتمال بیشتری برای تشخیص پارکینسون داشتند.

در واقع بازی فوتبال می تواند یک عامل خطرزا باشد به ویژه در میان افرادی که به دلیل داشتن سایر فاکتورها مانند سابقه خانوادگی بیشتر در معرض ابتلا هستند. با این حال، دلایل این رابطه هنوز مشخص نیست و همچنین می دانیم همه کسانی که فوتبال بازی می کنند لزوما در آینده دچار بیماری های عصبی نخواهند شد به این معنی که بسیاری از عوامل خطرزای دیگر نیز در این زمینه نقش دارند.

پارکینسون، نوعی اختلال ناتوان کننده است که بر سیستم عصبی فرد تأثیر می گذارد و از نشانه های اولیه آن، لرزش قابل توجه دست است.

هرچند لرزش، یکی از علائم شایع این بیماری است اما پارکینسون همچنین می تواند باعث اختلالات عضلانی و سفتی یا کندی حرکت در اندام ها شود.

به گفته متخصصان، داروها می توانند به طور قابل توجهی علائم این بیماری را در فرد بهبود بخشند. در حالی که این بیماری قابل درمان نیست اما جراحی ممکن است به تنظیم عملکرد مناطق خاصی از مغز و بهبود علائم این اختلال کمک کند.

لرزش یا لرزش ریتمیک معمولا از دست یا انگشتان شروع می شود.

همچنین هنگام استراحت ممکن است دست بلرزد اما زمانی که فرد در حال انجام کاری است، ممکن است این لرزش کاهش یابد.

یکی دیگر از علائم رایج پارکینسون، کندی حرکت است. این امر زمانی دیده می شود که کارهای ساده سخت تر می شوند مثلا ممکن است قدم ها کوتاه تر شوند، بلند شدن از صندلی دشوار باشد، یا هنگام راه رفتن پاهای فرد کشیده شده و به هم بخورد. سفتی عضلانی نیز می تواند در هر بخشی از بدن رخ دهد و ممکن است دامنه حرکت را محدود کند و دردناک هم باشد. همچنین فرد مبتلا به بیماری پارکینسون ممکن است زمین بخورد یا مشکلات تعادلی داشته باشد. ممکن است پلک زدن، لبخند زدن یا تکان دادن دست ها نیز برای بیمار دشوارتر شود.

توصیه می شود هر فردی که علائم مشابه را دارد باید با مراجعه به پزشک از ابتلا یا عدم ابتلای خود به این بیماری مطمئن شود.